

Kedves Kollegák!

Higgs életével kapcsolatban szeretném röviden vázolni, hogy magamat is a mai tudomány állatorvosi lovának tekintem. 1972-ben végeztem Debrecenben, fizikus szakon, diplomamunkám témája a Dirac egyenlet H_2^+ ionra történő megoldása variációs módszerrel. Jelesen sikerült, ami akkor az ODRA számítógépen egyedülálló teljesítménynek számított. Kaptam volna egy tanszéki könyvtárosi állást az elméleti tanszéken, megsértődtem, elmentem egy másik debreceni egyetemre, ahol tanszéki mérnökként 2 évet bírtam ki, az alacsony színvonal és a mindennapi gyakorlattá vált „szociális” tanszéki alkoholizálás mellett. Ifjú házasként fontosabbak voltak nekem az anyagiak, a Postához kerültem, 4 évig telefonközpont vezető voltam, majd a Paksi Atomerőmű üzemmérnöke, végül fizikusa lettem. Pályámat az Országos Atomenergia Hivatal fizikusaként fejeztem be. Az atomerőműben enyhén szólva gyanúsnak tűnt az, aki tudománnyal foglalkozott, nem sok tudományos doktori fokozatú ember dolgozik ma sem az erőműben.

Én hobbiként gravitációval foglalkoztam, kísérleteket is végeztem zsebpénzből, mellette érdekelt az elméleti magfizika is. Az eredményeim eléggé egyediek voltak, egyik korábbi elismert szakember az egyik munkáról úgy nyilatkozott, hogy ilyenről még sosem hallott(?). Tehát ma csak az lehet tudományos eredmény, amiről már valahol valakik már sokan írtak, publikáltak.

Szerénytelenség nélkül, magabiztosan állítom, hogy a dinamikus gravitációs kísérleteim döntően hozzájárulhatnak a mai gravitációs kutatásokhoz, Interneten publikáltam, ma már több, mint 10000 visszajelzés (elolvasásról, mentésről) történt elismerő visszajelzés. De tudományos folyóiratban mai napig nem sikerült publikálni az eredményemet, kivéve a nem túl nagy tekintélyű „Galilean Electrodynamics” USA folyóiratban. A mai publikációs gyakorlat, illetve tudományos minősítési rendszer valóban a közepszerűséget erősíti. Elismerem, a nagyon új és nagyon értékes felismerések ritkák, mint a fehér holló, és lehet, sokszor neveltség tárgyát is képezik, mint Higgs úr esetében történt. Ugyanakkor ezzel az emberiség esetleg a legfontosabb eredményektől esik el. Erre én csak azt mondhatom, meg is érdemli, ha nem képes a nyitottságra. Más szempontból azt is el kell ismerni, hogy a jelenlegi tudományometriai módszerektől nem igen lehetne jobbat találni, de egyértelműen ezzel a tudomány szekere a legrosszabb, egyre terméketlenebb, kiüresedő utakra vezet.

A dinamikus gravitáció kísérleti hátterével foglalkozó dolgozatom angolul:

<http://www.scribd.com/doc/15939620/Gravity-Experiment-with-Physical-Pendulum>

További munkáim itt találhatóak:

<http://www.scribd.com/dsarkadi>

Paks, 2013. december